

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților Patruzeci de mucenici din Sevasta

Mă apropii o clipă mică și-Mi așez străjerii să-Mi facă primirea în cetate și în carte în ziua aceasta de sărbătoare sfântă, că ard de dor sfinții Mei după poporul cuvântului Meu, iar dorul e lung de tot, că din vreme în vreme s-au tot ridicat de pe pământ la cer cete de sfinți, și toți privesc spre sfârșit să-l vadă venind, toți privesc spre venirea Mea de azi la tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. Satana se uită la Mine să-i recunosc partea lui când aude că spun acest cuvânt: popor al cuvântului Meu. O, e lacom vrăjmașul Meu și stă de veghe să-și culeagă și lui dintre cei care s-au apropiat de izvorul Meu de cuvânt în această vreme a Mea, dar el de la începutul Meu cu Verginica a stat treaz să-Mi tot smulgă din mână suflete culese din spini ca să le dau viață veșnică încă de pe pământ. Iar Eu îi spun acum acestui vrăjmaș bătrân de vreme și de rele, îi spun că poporul cuvântului Meu a fost și este tot fiul care M-a aflat și Mi-a crezut venirea și a rămas cu ea și cu Mine fără să se alătore, iar Eu, Domnul, îl numesc popor al cuvântului Meu, spre care satana se uită ca să-l vadă și ca să vină să-Mi ceară partea lui, numai că mai este până se numără bobocii, iar el să-și vadă de ale sale, căci nu se poate să se treacă peste cele scrise.

Așadar, doresc sfinții de tine, popor al cuvântului Meu, și iată, sunt deasupra în ziua aceasta cu cei patruzeci de mucenici mărturisitori ai Mei sărbătoriți azi în cer și pe pământ aici, cu Mine și cu tine, și dorul lor arde și nu pot să-i trec cu vederea, nu pot, fiilor străjeri în cetate, nu pot să nu le dau alin, și vin cu ei în carte o clipă mică, fiilor, și vă las apoi spre odihnă, ca să vă ridic apoi să întocmim carte scrisă în duminica ortodoxiei, căci voi grăi cu patimă sfântă și voi mărturisi Eu Însumi calea cea dreaptă a turmei și a păstorilor de turmă și le voi spune despre mersul lor cu Dumnezeu sau împotriva lui Dumnezeu și va fi o zi mărturisitoare cu mare răsunet peste pământ, și apoi adevărul, dacă va fi îmbrățișat, îi va elibera pe mulți de sub vina sub care stau prin mersul cel neortodox al purtării crucii lui Hristos, precum și acum două mii de ani am pățit Eu, Domnul, de la cei ce-și ziceau ai lui Dumnezeu pe pământ, și care nu M-au primit, și M-au dat de la ei, iar Eu i-am părăsit, și iată de ce durerea sfinților Mei e mare, iar dorul arde în ei după poporul cuvântului Meu, la care Eu vin și-Mi las peste pământ cuvântul, după cum Îmi este lucrarea în zilele acestea de venire a Mea de la Tatăl la om.

Grăiesc o clipă cu tine și pentru tine, popor al cuvântului Meu. Grăirea Mea cu tine se scrie în cartea Mea prin care Eu cuvintez în vremea aceasta, iar vreme de șaptezeci de ani a tot venit la Mine creștinul și a tot plecat, veniri și plecări, și de aceea satana se uită mereu când stau de vorbă cu poporul cuvântului Meu, din care el mereu și-a luat partea și a stricat pe mulți din pricina neascultării celor căroră Eu, Domnul, le grăiam și îi povățuiam pentru credință și pentru credincioșie, căci cine nu iubește nu stă, iar cel ce n-a stat n-a iubit, și de aceea n-a rămas.

Și iată, doresc acești sfinți mucenici serbați azi, munciți de împăratul păgân ca să se lepede de Hristos pentru viață păgână, iată-i în sfat cu tine, popor al cuvântului Meu, și binecuvântare le dau lor să grăiască ție de lângă Mine în ziua lor de serbare între sfinți acum.

— *Nu se poate, o, Doamne, Împărate al nostru pe pământ și în cer, o, nu se poate în cer fără binecuvântarea Ta să se lucreze, și așa este și lucrarea poporului cuvântului Tău pe pământ. Nimeni nu poate fi al Tău, decât cel care Te are Stăpân al său prin cuvântul Tău de peste el, și numai așa poate face el parte din poporul cuvântului Tău. Cei ce sunt ai Tăi se despart de lume și de duhul ei, așa cum am făcut noi pentru Tine ca să nu Te părăsim,*

Doamne, căci eram creștini și Te iubeam cu dor și doream să ieșim de sub împăratul păgân și din lume ca să fim cu Tine și să nu pierim spre păcat, spre păgânia lumii slujitoare păcatului și rătăcirii de pe pământ.

Ne-am unit cu Tine toți, patruzeci de ostași de rang, și am dat de la noi onorurile ostășești, iar împăratul prin slugile lui păgâne ne-a muncit ca să ne sperie, dar noi ne temeam numai să nu Te părăsim pe Tine, Doamne, și să pierdem veșnicia pentru cele pământești, o, și ne-ai ajutat în toată vremea muceniei, și numai unul din noi s-a lepădat și și-a pierdut cununa, a patruzecoa cunună pentru noi, și pe care a căpătat-o apoi unul dintre străjerii de pe malul iezerului înghețat, în care noi eram aruncați ca să pierim înghețați, dar nu, că Tu ai adus căldura Ta și am rămas vii, și apoi stăpânii răi ne-au omorât bătuți și ne-au aruncat în apă, dar binecuvântarea pe care am avut-o în numele Tău de la arhiereul Sevastei pentru ca să mărturisim pe Hristos, a lucrat această binecuvântare și s-au ridicat trupurile noastre și fărâmele din noi deasupra apei și a venit arhiereul nostru și ne-a strâns și ne-a dat loc de cinste, iar noi priveam din cer cât de măreț lucrează binecuvântarea pentru cei binecuvântați, o, și așa s-au înmulțit cetele de sfinți vreme după vreme, și toți sfinții așteaptă, Doamne, după poporul cuvântului Tău, căci fără cei din urmă nu se așează masa răsplătirii lor și bucuria cea întreagă a cetelor de sfinți, dar până atunci ei lucrează din cer prin binecuvântarea Ta, și ajutăm lucrarea venirii Tale, și pe poporul cuvântului Tău, care Te poartă să vii, dar și pe cei care ca și ei cred și înțeleg și împlinesc ascultând și stând sub binecuvântarea Ta pas cu pas, căci vai celor ce nu Te așează de Stăpân al lor și al pașilor lor față în față cu pânda lui satana, care dă să culeagă roadele neascultării de pe urma celor ce nu stau frumos pe calea lor spre Tine, și fac de la ei înșiși multe peste ei, netemându-se să facă așa, după ce au fost scriși în cartea Ta că ai stat de vorbă cu ei pe pământ.

O, e greu pe pământ, așa cum era și în vremea mărturisirii noastre. E greu, și e mare înșelarea și îl încântă pe om, și de aceea voi, cei scriși în cartea venirii Domnului prin grăirea Lui cu voi, o, nu vă jucați de-a neascultarea de cuvântul lui Dumnezeu venit azi pe pământ să vă cârmuiască prin valuri din ce în ce mai înalte și mai pedepsitoare. O, fiți cuminiți, fiți cuminiți, și intrați sub mantia lui Hristos, și nu ieșiți de sub ea, că pe neașteptate puteți pieri de sub ocrotire, și de aceea fiți cuminiți! Noi vedem de sus ce este și ce vine pe pământ, și ne este dor de voi și vă sprijinim ca să nu pieriți sub niciun fel de pieire, dar dacă nu ascultați de strigarea Domnului pentru voi și după voi, o, nu este ocrotire, ci numai primejdie peste tot. Așadar, rămâneți ostași ai lui Hristos. Numai El vă este izbăvirea cu care vine la voi, numai să nu-L dați de la voi din îndrăzneală sau din nepăsare, așa cum destui au lucrat în vremea acestui popor și cuvânt și au pierdut biruința, ca și cel dintre noi care s-a dus, iar după ce s-a dus a pierit, căci Domnul l-a părăsit, așa cum el și-a părăsit credința.

Doamne, le-am grăit lor. Mare ne este îngrijorarea când Te vedem îngrijorat și când ai de ce. Toți cei din cer stau gata să le dai de lucru pentru ei ca să Te mărturisească până la sfârșit și să nu-și piardă plata fiii poporului cuvântului Tău, căci biruința e aproape și e frumoasă, Doamne, și prin ei o așteptăm și noi să vină și pentru noi, și slavă Ție acum pe pământ cu ei, căci tot cerul Te așteaptă să biruiești cu ei, o, Doamne. Amin.

— Da, fiilor, iată, sfinții își răcoresc dorul după voi, iar satana se uită să vă numere să vadă cine este din poporul cuvântului Meu.

O, nu ieșiți de sub binecuvântarea Mea, fiilor! Priviți în sus, nu în jos, căci pe pământ e iadul. Luați-Mă de la izvor când vin în cetate ca să vă aduc cuvântul și ca să-l împliniți peste voi. Nu căutați pricină de sminteală ca să vă luați libertatea să vă faceți voile, fiilor, căci vai de cel ce caută să facă greșeală căutând cu mintea și cu ochiul la vreun greșit ca să-l ia de pildă, căci nimeni nu știe dacă e sau nu e greșeală în cel care este luat ca acoperire de cel care dă să greșească la rândul său. O, nu vă jucați cu Dumnezeu. Am pierdut mulți copii din

pricina poftelor lor cele fără Dumnezeu. Nu-i urmați pe aceștia, voi, cei care mai sunteți popor al cuvântului Meu. Au căzut din binecuvântare părinți prin copii, și copii prin părinți, din pricina voii libere și a neascultării de Dumnezeu, după ce Mi-au urmat o vreme cuvântul.

Vine pedeapsa, căci nici pocăință nu este și nici păneri de rău, și iată, stau sfinții de veghe împotriva lui satana, care-i are pe mulți la mână prin ieșirea de sub binecuvântarea Domnului peste pașii lor, și care caută vinovați pe care să-i urmeze cu greșelile cele răcitoare de calea vieții creștine după voia Mea cea de azi, căci vine pe pământ viața ca să curețe moartea, că moartea stă ca la ea acasă peste tot pe unde nu încap Domnul cu viața Sa pentru om ca să nu piară omul.

Peste tot pe pământ e vai și numai vai, din lipsa de Dumnezeu peste oameni, iar Eu sunt îngrijorat pentru tine, popor al cuvântului Meu, și nu pot cei din cetatea Mea să te îngrijească dacă tu nu voiești să stai cu inima curată înaintea Mea spre salvarea ta. De atâția ani stau și lucrez pentru tine și-ți grăiesc, iar tu rămâi în urmă, fiule, și tot în urmă dai să rămâi. O, nu așa. Ascultă-Mă și caută iertarea păcatelor și nu folosi viclenia, că abia te mai zărește Domnul din pricina acestui păcat sub care te pitești, și singur te arăți cum ești, o, și plâng cu Mine pentru tine cei din cetatea Mea și te tot așteptăm să fii, și să nu rămâi fără Dumnezeu peste pașii tăi, căci cine merge fără Mine, Eu îl părăsesc, iar cea mai grea pedeapsă este să-ți ridic credința, fiule care nu Mă mai vrei Stăpân al tău, că la unii care M-au părăsit și au lovit înapoi cu vină și cu hulă Eu le-am ridicat darul credinței și nu mai au pace și nici minte, și așa pătesc cei ce Mă iubesc o vreme și Mă părăsesc apoi. Iată-i pe cei sărbătoriți azi, nu M-au părăsit, și au biruit, iar cel ce M-a părăsit dintre ei a pierit, căci Dumnezeu nu l-a mai sprijinit.

Așadar, creșteți în credință și în ascultare, creșteți în cuvântul Meu de peste voi, fii ai poporului cuvântului Meu, și feriți-vă să loviți cu vină pentru voi în cei ce Mă poartă spre voi, când vin din cer să vă port de grijă, dacă Mă primiți.

Acum, fiilor străjeri, binecuvântare întăresc peste voi ca să Mă purtați, că vin să las carter peste pământ, prin care Eu Însumi să Mă mărturisesc Unul Păstor și să-Mi strâng la piept turma și să-i dau din cer, iar pe păstori să-i întreb de ea, căci turma Mea e la răscruce și este fără cale sub picioare, căci calea s-a astupat, și nu se mai vede.

O, hai, fiilor, deschideți-Mi ca să vin și să păstoresc Eu. Amin, amin, amin.

09/22-03-2024